

Aleš Novák

FILOSOFIE SMÍRU

aneb

o nápravě lidské mysli

TOGGA

T O G G A

Filosofie smíru

aneb

o nápravě lidské mysli

zkoušené strachem a pýchou, pochybností

a záští, vztekem a lpěním,

příčemž jejímž pravým živlem je

láska a smír, klid a radost,

metafysické pojednání,

kterým se odpovídá na od téhož autora

fenomenologický traktát o ztrátě věci,

před pěti léty ve vydavatelství Togga

skvostně vydaný, laskavému a přemýšlivému

čtenáři při vědomí své nedokonalosti

v úctě a s pokorou

předkládá

v roce MMXIV

Aleš Novák

© Aleš Novák, 2014

© Togga, 2014

ISBN 978-80-7476-038-9 (print)

ISBN 978-80-7476-233-8 (online: pdf)

Obsah

Ad lectorem 7

Tractatus de mentis emendatione

Prolog 13

I. Miluj svůj život 29

II. Smír 39

III. Vesmír 47

IV. Láska 61

V. Strach 71

VI. Život 87

VII. Zodpovědnost 109

VIII. Poctivost 119

Poděkování 129

Bibliografie 130

Poznámka k obrazovému doprovodu 135

Rejstřík jmenný 136

Ad lectorem

Každý člověk touží po přijetí. Láska je tak tím, co lidé nejvíce potřebují a čeho se jim mnohdy, bohužel, nejméně dostává. Ve jméně *filosofie* zní, že je ‚láskou k moudrosti‘, skrz kterou se lidé domnívali dosahovat takového vědění o světě, které by jim přinášelo blaženost a smír. Není tedy filosof člověkem, který extrémně silně touží po přijetí, jelikož se mu nejméně dostává lásky?

Každé *opravdové* filosofické dílo svou prací ukazuje, co to je ‚filosofie‘. Faktem ovšem je, že filosofie již delší dobu neví, co dělá a co by měla dělat, a že potud nemá své čtenáře. Bezradnost a osamělost jsou formami absence přijetí, a tedy lásky. Zdá se tedy, že opravdu důsledný a poctivý filosof by měl na konci svého díla zjistit, že filosofii již nepotřebuje,

takže dílo opravdu filosofického myšlení by spočívalo v tom, že samo sebe překoná a „zruší“ tím, že *se uvolní k lásce*, přijetí a smíru.

Filosofické myšlení totiž vždy *přivádělo do volnosti* například tím, že vysvětlovalo, ukazovalo a prosvětlovalo význam a pravdu pro porozumění a pochopení. Poznávání a pochopení tak rovněž představují formy přijetí: sebe i toho, kým nejsme a co nazýváme „svět“. Touží-li člověk ze své přirozenosti po vědění, je to jen derivát mnohem elementárnější a podstatnější touhy po přijetí čili lásce.

Poctivá úvaha o tom, co je to filosofie, může ukázat, že její pravdou je její překonání smírem a láskou. Jestliže má filosofie ještě něco znamenat, pak potřebuje člověka uvolňovat k pravdě a poctivé existenci, kterou

tím nezřídka proměňuje. Potud je opravdu
filosofické myšlení nutně náročné, ale díky
tomu je vzácné a ušlechtilé a krásné. A to,
co je ušlechtilé krásné, milujeme
snadněji, vroucněji
a ustavičněji.

Bud' zdrav!

A. N.

MMXIII

*Tractatus de mentis
emendatione*

